

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pentru un an 8 fl. (6 coroane).
 Pentru jumătate de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).
 Pentru România 15 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE
 se primesc în biroul administrațiunii (strada
 Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
 Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
 a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Nerușinarea lor!

(©). Colo în Budapesta, orașul cel mai de frunte al Ungurilor încrucișati cu Jidanii, se află o adunare pentru care țeara — fără voea noastră și a nemaghiarilor celorlalți — pradă milioane de florini.

Această adunare e *dieta ungurească*.

Aici se adună Unguri, Jidani și renegați din toată țeara, își perd vremea cu vorbiri și cu injurături ungurești, ba une-ori se iau chiar și de pēr.

E așa de gălăgioasă, și așa de șoadă această *dieta ungurească*, încât dacă ai fi acolo, ai ave de ce te mira zi de zi.

Și mult bine nu face țerei, cel puțin nu atâta, cât ar trebui după cât costă, pentru-că se cheltuește pe fiecare zi suma grozavă de 4000 de florini în cap pentru susținerea ei.

Acum de curând *dieta* cea vestită din Budapesta a devenit cu adevărat gălăgioasă. „Părinții patriei“ se ceartă și se injură între olaltă pe întrecute, opoziția cu guvernul.

Nouă, dacă ei s'ar mărgini la atât, puțin ne-ar păsa de ce fac ei, deși ne doare inima câți bani se cheltuiesc din banii țerei, cari se adună din munca și sudoarea noastră.

Dar' unii din domnii din *dieta* ungurească mai sunt și nerușinați, ear' nerușinarea 'și-o varsă față de noi Români.

Săptămânile trecute, într'una din ședințele din urmă ale *dietei*, un urmaș de ai lui Kossuth dela 1848 cu numele *Lakatos* 'și-a ridicat glasul împotriva noastră și a cerut stăpânirii să oprească a 'i-se mai plăti viteazului nostru prefect dela 1848 *Axente Severu* pensia pe care 'i-a dat-o Domnitorul nostru!

Înfuriatul Ungur, cuprins de o furie de sêlbatic, a numit pe mult iubitul și bravul nostru bătrân *Axente Severu* — „om bun de spânzurătoare“!

Știm, că „bunii“ noștri stăpânitori numesc „buni de spânzurătoare“ pe toți martirii și vitejii noștri dela 1848, cum și pe fruntașii noștri de acum.

Ei bine, aceasta e o ticăloșie care trece ori-ce margini! Cum adevărat? Martirii și vitejii noștri dela 1848, cari 'și-au vârsat sângele și vieța 'și-au jertfit ca să apere patria și tronul de furia Un-

gurilor răsvrătitori, — sânt „buni de spânzurătoare“?!

Cum? Fruntașii noștri de acum, cari deasemenea au dovedit și dovedesc credință și iubire neștrămutată către patrie și tron, — sânt „buni de spânzurătoare“?!

Sunteți niște nemernici, când spuneți asemenea lucruri, domnilor Unguri!

Nu martirii, vitejii și fruntașii noștri, ci aceia sânt „buni de spânzurătoare“, cari în 1848 au luptat contra dinastiei, detronându-o, pentru-că ei s'au răsvrătit împotriva patriei și a tronului, ei au catezat să deie jos de pe tron pe Maiestatea Sa Domnitorul nostru Francisc Iosif I. împreună cu toată familia domnitoare!

Eată cine sânt — „buni de spânzurătoare“!

Ei însă ne ocără și prigonesc pe fruntașii noștri.

Ei, stăpânitorii unguri, ar vrè și le-ar plăcè să nu ținem la nimic sfânt pe lumea asta, nici la tron, nici la neamul nostru, ci numai la Árpád și la Kossuth!

Dar' asta nu se poate și nu se va pute în vecii vecilor!

Ș'apoi, încât pentru nerușinarea lor de astăzi, să nu uite dumnealor că toate lucrurile au un sfârșit...

Și va veni vremea, când se va sfârși cu nerușinarea lor, pentru-că atunci s'asfârșit și cu puterea lor.

Ear' în locul acestei domnii, răsări-va atunei pe plaiurile patriei noastre comune mult dorita — domnie a dreptăței!

Din dietă. În *dieta* se continuă lupta opoziției împotriva stăpânirii tot cu același foc, ca și până aci. Scopul dorit de toți este să-l trântescă pe Báffy dela cârmă, căci acum și Maghiarii sânt sătui de volnicile făcute de el și de ortacii lui, cari îl susțin orbește în *dieta* și în afară de ea. În debateri s'a amestecat acum și bătrânul *Tisza Kálmán*, fostul prim-ministru și fiiorul sev, *Tisza István*, apărând pe Báffy. Vorbitorii din opoziție s'au năpustit și asupra lor, arătând, că bătrânul *Tisza Kálmán* e isyoral tuturor relelor în Ungaria, căci el a introdus volnicile și nelegiuirile în țeară și le-a pus temei. Acest adevăr 'i-l-a spus în față între alții deputatul *Ivánka*, în ședința de Luni. Tot el a arătat și fărădelegile năvrșite de Báffy pe când era fișpan în comitatul Bistrița-Năsăud și în Solnoc-Dobăca.

Lupta opoziției continuă și săptămâna aceasta.

Scrisoare deschisă către renegeatul jude Bene Gábor.

Mai mulți fruntași țărani din comuna Gurba, ne trimit spre publicare următoarea scrisoare către judele Bene din Lipova, cel care dăduse porunca de a se folosi la judecatorie numai limba maghiară, și care e Român de naștere din Gurba. Eată scrisoarea bravilor Români:

Domnule jude!

Cu scârbă am cetit și auzit despre strașnica poruncă ce ai dat-o domnilor mai mici că d-ta! oprindu-'i să vorbească dulcea noastră limbă românească ei între ei, deși mai toți sânt Români. Ba ce-'i mai mult, 'i-ai oprit ca să vorbească românește chiar și cu Români, care vin la județ cu vre-o jalbă, îndrumând toată lumea, care are vre-o afacere la acel județ, ca să vorbească numai ungurește!

Se poate, că d-ta să calci sub picioare drepturile tuturor popoarelor, care din îndurarea lui D-zeu nu sânt Unguri!?

Ai uitat — poate de când ai ajuns domn mare — că și d-ta ești Român!?

Ai uitat, că d-ta ești pruncul dascălului nostru de odinioară, *Stefan Bene*, care ai mâncat tot pâne românească și cu pâne românească ai învățat până ai ajuns domn mare!?

Acum, după-ce ai devenit tare și mare, îți bați joc de neamul tău propriu și de limba noastră românească, pe care ai învățat-o în leagănul cel simplu de lemn al părinților tăi, cari erau sêrmani, dar' oameni de omenie și cu inimă românească.

Ai uitat timpurile frumoase, când te reîntorceai acasă dela școalele din *Beiuș*, încins cu brêul tricolor românesc și cântai în gură mare, cu ceialalți consăteni studenți:

»Deșteaptă-te Române!«

»Mult e dulce și frumoasă limba ce vorbim și alte cântări naționale.

Și cântai în strană, ca un gârgur. Dar' astăzi cum cânti în Lipova?

Din porunca d-tale ne-am convins, că d-ta voești să faci senzație mare, și pe calea aceasta să ajungi și mai mare. Dar' ai sfeclit-o! Că nu numai noi, țărani simpli, te-am judecat, te-au judecat chiar și Ungurii cei mai cumiști, respingând planul d-tale, ca un plan nerealisabil!

Drept aceea, dacă voești să faci senzații și minuni, îți dăm noi țărani din Gurba, a căror pâne ai mâncat-o odinioară, sfatul, să faci propunere la domnii și mai mari ca d-ta, ca să comandez din țeara Angliușului, ori a Burcușului, o mașinărie, în care dacă bagi oameni, Români, Sêrbi, Slovaci, Nemți ori Sași — să ese din ea Un-

guri cu pînteni, focos, și mustețe răsucite!

Atunci se știi că vei fi înălțat de Unguri, pîn' la înaltul cerului! Dar te asigurăm, că noi gurbanii, dacă d-ta ai fi primul care ai intra în mașina susnumită, nu te-am imita, și credem, că nu te-ar imita nici un Român de omenie!

Dar' ce-ți pasă d-tale, numai să ajungi domn și mai mare de cum ești!

Vom vedea, care vom trăi, că ce s'fîrșit vei avea. Pentru-că noi știm că D-zeu nu bate cu bâta.

După acestea salutându-te cu salutările ce le meriți, am rămas în satul nostru românesc

Gurba, 11 Noemvrie 1898.

Pavel Șimandan.

Petru Șimandan Puiu,

fost la școală cu Bene Gábor.

Petru Ola.

Flore Sas.

Ilie Ola.

Ioan Talvan.

Moise Hălmăjan.

Ioan Ola a Ghighi.

Pavel Cismaș,

Petru Nyeș.

Moise Tira.

Petru Cismaș,

Avel Șimandan.

Georgiu Nyeș.

Teodor Bun.

Avram Tira.

Petru Tința.

Petru Crețiu.

Petru Vostinariu.

Ioan Sas.

Petru Hălmăjan.

Filimon Flore.

Ioan Cismaș.

Ioan Cismaș, jun.

Pavel Tripon.

Moise Ola.

Mitru Belean.

Petru Cismașiu.

Andriiu Ola.

Moise Cismaș.

Filimon Flore.

Ioan Șerban.

Moise Neșiu.

Moise Nistor.

Apucături mișelești.

Ziarele „Erlenzék“ din Cluj și „Keleti Ertesítő“ din Budapesta, au publicat zilele aceste, și după ele au luat toate foile maghiare, un lung articol despre o pretinsă *adunare a inteligenței române* din Cluj, în care dl V. Podoabă, directorul Economului din Cluj, ar fi ținut o vorbire despre băncile românești și ar fi propus să se zidească o nouă *biserică românească în Cluj*, tocmai lângă școala de stat millenară — (mare cutezanță!)

Pe baza acestui articol ziarele maghiare varsă foc și pucioasă asupra băncilor românești și amenință cu noi paragrafi în legea comercială, cari se pună capăt agitații'or daco-române pe terenul economic-financiar. Cele mai multe foi ungurești scriu niște articoli furioși în afacerea aceasta.

Privitor la aceasta „Tribuna“ a primit Mercuri răspuns telegrafic, că *toată campania ziaristică e fantasmă bolnăvicioasă șovinistă. Intreg articolul e o scornitură.*

Dl V. Podoabă a scris apoi o scrisoare la ziarele maghiare birfitoare, în care arată, că știrea e o minciună. Scrisoarea s'a publicat în întregimea ei și în „Tribuna“ și în ea vrednicul director zice, că dacă autorul articolului va dovedi, că cele scrise de el sînt adevărate, el, Podoabă va plăti însoțirii EMKE o mie de florini, ear' dacă nu, să plătească autorul o mie de florini bisericii române din Cluj, ca unul, care a lătit minciuni facornurate prin foi.

Ceea-ce deci era de prevăzut s'a dovedit. Toată haita e o apucătură mârșavă pusă la cale de cei dela putere, ca să abată luarea aminte a publicului maghiar dela ticăloșiile ce se desvêlesc zilnic în dietă.

Rea și mișelească apucătură ungurească.

Alegerile municipale.

Zilele aceste au fost prin comitate alegerile de membri pentru adunările comitatense. În unele din comitatele locuite de Români, acestia s'au purtat brav și pe aici au și fost aleși mulți Români, pe când, durere în altele Români, s'au interesat puțin de alegeri, n'au prea luat parte, de ceea-ce mai mult s'au bucurat străinii, că 'și-au putut alege fruntași de-ai lor.

Pe cât sînt vrednici de laudă fruntașii și toți Românii din acele părți, unde s'au dus la lupta de alegere și au ținut la olaltă, pe atât de osândit sînt aceia, cari spre paguba nației au arătat și acum nepăsare.

Eată unele rezultate de alegeri cari până acum ne sînt cunoscute:

Comitatul Sibiului.

Alegerile municipale, pentru congregațiunea comitatului Sibiului s'au s'virșit în 7 Noemvrie n. și au fost aleși următorii membri români pentru congregație:

În cercul Seliștei: Dr. D. P. Barcianu, profesor seminarial; Dr. Amos Frâncu, avocat (nou); Dr. Nic. Comșa, medic (nou); Nic. Cristea, asesor consistorial; Nicol. Hențiu, notar și Ioan Manta, paroch în Gurariului.

În cercul Mercurei a fost reales Adam Micu, notar în Poiana.

În cercul Bradului: Ioan Căndea, protopop gr.-or. în Avrig și Toma Doican, paroch în Sebeșul-de-jos.

În cercul II. al Sibiului a fost reales Leontin Simonescu.

În cercul Sebeșul-săsesc: Dem. Comșa, prof. semin.; Isidor Blaga, paroch în Lanerem; Ioan Oncescu, fost notar în Rêhău; Dr. Elie Cristea, secr. cons.; Nic. Ivan, as. cons. și Zev. Murășanu, paroch în Sebeș.

Comitatul Aradului.

În comitatul Aradului alegerile membrilor la congregație s'au făcut Lusia trecută, și Românii au reușit bine. Se cunosc până acum rezultatele următoare:

În cercul Șiria au fost aleși: Ioan Russu-Șirianu, Iuliu Herbai, Sava Raicu, Vasile Popovici, Vasile Bistran.

În Șiria-ungurească: Traian Terebenț, Iuliu Groșorean.

La Agriș: Ioan Morariu, Petru Vanc, George Pap, Romul Motorca.

La Buteni: Dr. Teodor Popescu, Iuliu Bodea, Ioan Micluță.

La Pâncota: Ioan Șeredan, Ioan Chebeleu, Ignat Blagău.

La Berzova: Iosif Cloambeș, Sava Raicu, George Telescu, Traian Vățianu.

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Mischiu.

Adunate de *Michail I. Gazdac*, învătător.

Mischiu-'i sat micuț
Toată fata-'i cu drăguț,
Și Mischiu-'i mititel
Toată dragostea-'i în el.

Când îmi vine mândra 'n gând
Mă leagăn ca frunza 'n vînt,
Când îmi vine mândra 'n dor
Mă leagăn ca frunza 'n pom,
Când îmi vine mândra 'n minte
Mă leagăn ca frunza 'n munte.

De n'ar fi mândra frumoasă
N'ar fi fete mănoasă,
Dar' mândra-'i ca și o stea,
Fetele n'o pot vedea
Și pe mine pentru ea.

Haida măndro să fugim
Că noi bine ne vîjim,
Și la ochi și la sprâncene
Ca doi pîunași la pene,
La vorbe, la vorovite
Ca doi pui la ciripite.
Măi bădiță dela Iara
Ce nu vii tu la noi sara?
Măndruță dela Mischiu
Așteaptă-mă că eu viu,
Numa o țîră zăbovesc
Până murgul potvolesc
Cu potcoave de aramă
Să viu măndro mai de grabă.
Cu potcoave de argint
Să viu măndro tot fugind.
Săracile dragostile,
Ciripesc ca paserile
Pe sub toate gardurile,
Trec prin tină, nu să 'ntină
Trec prin apă, nu să 'neacă,
Da săracul ce doruț:
Șede 'n deal pe peatră seacă
Strigă tului că să 'neacă.

Cântă puil cucului
Deasupra Mischiului,
Așa cântă de frumos
Frunza 'n cale-'i pică jos,
Ș'asa cântă de cu jele
Frunza 'n cale toată pier.

Păsăruică din răzor
Nu mă blăstema să mor,
Că n'am pe nime cu dor
Să mă 'ntrebe de ce mor.
Că eu nu mor nici de-o boală
Dorul mândrei mă omoară,
Păsăruică din alac
Nu mă blăstema să zac,
Că n'am pe nime cu drag
Să-mi pue mîna la cap,
Să mă 'ntrebe de ce zac.
Că eu nu zac nici de-un rău
Zac mândră de dorul tău.

Bade pentru ochii tăi
Mă nrăsc părinții mei,
C'acuma de-o săptămână
La fântână nu mă mîntă,

La *Radna*: dl Dr. N. Oncu.

La *Curticiu*: dl Dr. S. Ispravnic.

La *Târnova*: dl A. Ungurean.

La *Sântana*: dl Augustin Boțoc.

Comitatul Albei-inf.

La alegerile municipale din comitatul Albei-inferioare ținute în 15 l. c. au fost aleși în cercul *Blajului* 5 Români și 2 Unguri. Românii aleși sunt canonicii: *Dr. Aug. Bunea, Dr. V. Hossu, Gavrilă Pop*, protopopul *George Bărbăd*, profesorul *I. F. Negruțiu*.

Nemții despre noi.

În foaia ilustrată germană *Über Land und Meer* găsim o schiță cu ilustrațiuni, reprezentând tipuri săsești, românești și țigănești din Transilvania, din care extragem următoarele aprecieri asupra Românilor... »De vecini mai apropiați și conlocuitori în casa proprie dăruită prin cuvântul Regelui, încunju-rați totdeauna de naționațități dușmănoase, ei (adecă Sașii. Not. Red.) erau siliți continuu să-și apere posesiunea și individualitatea în luptă deschisă și ascunsă. O mână de Sloveni și Ruteni nu cade în cumpănă, tot asemenea și Țigani, precum și Sârbii și Armenii. Grea a fost poziția Sașilor față de Români. Când mai ales începă a crește între ei (Români) ideea *comunității naționale*, începură a se crede tot mai mult domni băștinași ai țerei. Dar' *eghemonia* o poartă Maghiarii...

Majoritatea populației Transilvaniei o formează Români sau Valahii. Ei se simt încurajați prin apropierea consăngenilor lor, băștinași în întreaga parte sudică a Ungariei. În toate părțile îi găsești în Transilvania în comunele lor proprii: *Sănătoși trupește și sufletește, deștepți și sîrguincioși*, cultivă îndeosebi economia de vite și mai ales de oi. Înzestrate cu un viu simț pentru frumos, femeile române poartă o deosebită grijă de îmbrăcămintea, pe care și-o fac ele înșeși. Mustrele hainelor femeiești surprind pe străin prin alegerea colorilor și originalitate.

Adunare de învățatori în Sind.

Turda, 11 Noemvrie n.

Este cu mult mai greu a educa bine un copil, decât a governa o țară.

Chamig.

În 10 Noemvrie n. s'a ținut adunarea de toamnă a „Reuniunii învățătorilor gr-cat. din despărțământul Turdei“ în localul școlii din Sind.

Această adunare ne prezintă momente, cari merită a fi cunoscute și discutate de către publicul interesat.

Voiu începe cu primul punct al programului: „Participarea în corpore la celebrarea serviciului divin“.

Durere, punctul acesta cu toate-că e foarte însemnat, n'a fost luat în considerare decât de către D. Căținaș, A. Poruț, M. Găzdac și N. Degan.

Am zis foarte însemnat din următoarele puncte de vedere:

Scopul final al chemării învățătorului este ducerea țărânului român la adevăr și lumină. Reuniunile cu ocaziunea executării conștientiease a punctului acestuia edifică pe țeran, îi înufletește, entusiasmează față de școală — auzind corul improvisat al învățătorilor, laudând și preamărind cu ațăta frumseță și exaltare pe Dumnezeu; și țeranul român sub impresiunea acestui moment sublim și sfânt își propune în fața altarului lui Dumnezeu, — de a lăsa nepăsarea față de școală și a-și da de aici înainte coștii la carte.

După serviciul divin a urmat sedința, la care au luat parte 11 învățatori din tract, p. ov. d. Artemiu Codarcea, prot. și dl inspector regesc.

Președintele adunării I. Peștean, deschide sedința prin o vorbire acomodată, arătând scopul Reuniunii, foloasele ce le aduce și îmbărbătând pe cei prezenți și însuflețindu-i pentru ideea Reuniunii; apoi binevențează și le urează succese pe terenul pedagogiei practice pe noii membri și tinerii învățatori M. Găzdac și N. Degan, primindu-i în corpul Reuniunii.

A urmat prelegerea practică de model a învățătorului local I. Peștean: „Definițiunea substantivului“.

A urmat critica asupra prelegerei, o critică purceasă din iubire colegială, cu scopul de a delătura erori și greselile folosite din neprecauție.

Au luat parte Căținaș, Tatar, Găzdac. Tema s'a declarat bună.

Criticele acestea s'unt tare de dorit a se face cât mai extins. Cei slabi se întăresc, câștigă dela cei mai practici, cei mai puțin experți învață dela cei mai mult experți, neștiința se alungă, dubietatea se delătură — fiind combătute toate acestea, și unde nu-și pot ajuta unul sau doi — poate cuvântul mai multora.

Pentru edarea unei foi pedagogice s'a luat conclud, ca: comitetul despărțământului să întreviră pe lângă comitetul central din Blaj.

Resolvarea favorabilă cât mai în grabă a acestei chestiuni foarte mult de dorit, ar promova mult cauza școlară. Si ar fi bine să se iee în serioasă considerare de către fruntașii și mai pricepătorii în cauză.

Căci cum Reuniunile s'unt pânea și lumina, așa o foaie pedagogică ar fi sarea și căldura pentru învățătorul român, mai ales că necazurile și greutățile îi ajung până în gât.

Ambele îi s'unt nutrețent spiritual, cu ajutorul lor vine în stingere cu oameni, se poate, mai practici și astfel e ridicat în o sferă mai înaltă de cogetări folositoare, îl țin în mișcare și el creează ceva nou și mai bun în folosul națiunii.

Sedința și-a ajuns culmea când p. o. d. Artemiu Codarcea, zelosul nostru protopop, a fost aclamat de președinte de onoare.

D-sa mulțumește în termini calzi și promite, că va face și mai mult decât îi e datoriuța pentru cauzele școlare și înaintarea învățământului popular, va face totul numai să ne poată suride progresul cu frumoasele lui fructe: inteligența țărânului român.

Începutul e bun și semnele mă îndreptățesc a spera tot bine și rog pe Dumnezeu, ca și continuarea să fie bună, zelul nostru să nu piară, ci să se potenteze și să aducă roade neperitoare poporului nostru.

Frați învățatori! E timpul să ne pricepem frumoasa chemare. E timpul să satisfacem cu toată ardoarea sublimiei chemări. E timpul punerii pe basă nouă, solidă și mai sănătoasă a odraslelor, viitorului depus în mâinile noastre! Și atunci, o! atunci cerul ne va încorosa catenele noastre, un neam întreg — neamul iubit de noi — ne va mări și mulțumi! Ear' noi?

Vom verea lacrimi de fericire, toate necazurile și ostenețele vor fi nitate, vor fi șterse și desconsiderate, numai fapta noastră va străluci, ne va lumina ochii sufletești.

„Mig“.—

La pirlaz nu-mi dă răgaz
Caută bade să te las.

Dă-mă maică când mă cer
Că mă puia 'n cap și sber,
Dă-mă maică când mă ia
De nu vai de pielea mea.

Ală urea cu drumu
Badea ară cu plugu,
Mândra merge cu prânzul:
— Bun lucru bade la plug!
— Să fii mândro sănătoasă,
Că 'mi-si dat vorbă frumoasă,
Hai mândro să hodinim
Mai încolea să prânzim,
— N'am venit să hodinesc
Mai încolea să prânzesc,
C'am venit să-ți povestesc:
Că umblă măicuța ta,
P'arături, nearături
Să facă fermecături,
Să mă fermece pe mine
Să mă las bade de tine.
En bade nu m'oi lăsa,

Pân' a face plopul pere
Și sălcuța porumbele
Și stupita stupi de miere.

La *Mischiu* la continit,
Este-o morișcuță 'n vânt
De macină tot argint,
Nevestele gura-și vînd
Fetele nu 'ncap la rînd.
De-ar începe-a mea drăguță
Să-mi cumpăr și io gurită.
Gura dela mândruța
Dulce-ți Doamne ca mierea,
C'asa-ți mândra de frumoasă
Dintr'un milion aleasă.

Hai mândro până la vie,
Să mîncăm mere gutuie
Să fim mai dragi ca d'ntăie,
Spune-ți mândro maică-ta
Să 'ngrădească ulița,
Tot cu lin și cu pelin
Ca noi să nu ne 'ntălmim,
Numai Lunia 'n tîrg mergînd,
Mărți în șatră tîrguind,

Mercuri acasă venind,
Joi seara în șezătoare,
Vineria la mărătoare,
Sâmbata batăr odată,
Duminea ziua toată,
Heste zile rare-ori
Într'o zi de nouă-ori.

Mândro dragostile noastre
Au rămas pustii pe coaste,
Și am fost Vineri la ele
Și s'au făcut viorele,
Viorele mari și mici
Când le vezi mândro să plîngi.

Săracă inimă bună
Nu te-am avut nici de-o lună,
Nici de-o lună nici de-un an
Nici nu te-oi avé șuhau,
Inima mea 'i învățată
Să trăească supărată,
Inima mea-ți sucuită
Să trăiască năcăjită,
Dragostea multă și lungă
Până-ți lumea nu se uită.

1848.

— Cronica anului. —

În luna Noembrie a anului 1848 s'au petrecut următoarele întâmplări mai însemnate, privitoare mai cu seamă la noi Români:

Cluj, 2 Noembrie.

Protopopul *Turcu* a fost spânzurat în Cluj. Alți 5 Români erau legați de stâlpi. 4 comune române din jurul Clujului au căzut din nou jertfă barbariei maghiare. (S. B. nr. 121).

Reghinul-săsesc, 3 Noembrie.

Sécuii de sub comanda lui *Zombory* au zind că Români se înarmează, și că deja și Odorheiul a căzut în mâna lor s'au spărit și au pretins să fie lăsați acasă. *Zombory* neputându-i reține, pe cei mai mulți i-a și slobozit, rămânându-i abia vre-o câțiva. Chiar și din oficeri s'au depărtat vre-o 14. (Bakk: Kézdivásárhely tört.).

Orăștie, 4 Noembrie.

Din *Brad* până în *Hălmagiu* nu mai e nici o comună, în care să fi rămas vre-o casă neaprinșă de rebelii maghiari. (S. B. nr. 129).

Arad, 5 Noembrie.

Comandantul cetății *Berger* bombardează orașul. Cățelele austriace aprind căsărmile și lemnăriile din oraș, ear' Ungurii podul de peste *Mureș*. (Klapka: Naț. pag. 148).

Mediaș, 5 Noembrie.

Sécui prinși, aduși aici, declară, că numai siliți au prins armele. Pe mulți dintre Sécuii, cari n'au voit să prindă armele, i-au pușcat revoluționarii. Români încă aduc mulți Sécui, cari i-au rugat să-i facă prizoneri, ca să scape de cruzimile conaționalilor sei. (S. B. nr. 121).

Aiud, 8 Noembrie.

La știrea, că se apropie Români, au fugit parte mare dintre locuitori, precum și husarii lui *Kossuth*, către *Cluj*. (S. B. nr. 133).

Mureș-Sân-Craiu, 8 Noembrie.

Venind o ceată de Sécui cu steag alb în comuna aceasta locuită de Români, au fost primiți de aceștia în același mod. Intrând în comună și văzând Sécuii că sunt mai mulți ca Români, s'au năpustit asupra lor, omorînd o mare parte din ei. (S. W. nr. 93).

Aiud, 9 Noembrie.

Partea cea mai mare a locuitorilor a părăsit Aiudul și a plecat la *Turda* și *Cluj*, cu toate-că s'au supus Împăratului. Le e frică de răsbunarea Românilor, ale căror sate le-au ars și jefuit. (S. B. nr. 122).

Aiud, 10 Noembrie.

Cetățenii rămași în Aiud au rugat pe *Iancu* să ocupe orașul. (S. B. nr. 122).

Cluj, 10 Noembrie.

În oraș domnește mare lipsă de victualii de când nu mai vin Români la piață. (S. B. nr. 122).

Gurbești (Bihor), 10 Noembrie.

Tribunalul stăruie a judecat la moarte pe trei Români: *Gavrilă* și *Alexandru Pușcaș* și pe *Petru Panea*. *Tustrei* au fost spânzurați. (Prot. 4124 com. Bihor).

Deva, 11 Noembrie.

O stafetă anunță că ceata Maghiarilor («die mongolische Räuberhorde») a înaintat până la *Brad* și că *Iancu* a mers către *Hălmagiu*, spre a ataca pe dușman dela spate. Armata împărătească e gata să plece către *Brad*, sub comanda căpitanului *Gabler*. (S. B. nr. 129).

SCRISORI.

Rușine.

Măgărei, 1 Noembrie 1898.

Onorate Dle Redactor!

În 9 l. c. nou s'a publicat prin organul politic, că în 11 l. c. nou, *Vineri*, va fi alegere de membri în comitetul comunal. Ne-am și adunat în localul școlii noastre gr.-or., unde am poftit și pe frații nostri gr.-cat.

S'au înfățișat și dînșii în frunte cu preotul *Iosif Suciu*, spre a ne sfătui la oaltă, ca fiind noi Români cu voturi mai multe, să ținem și Români în comitet. Am candidat pe trei: *I. Suciu*, inv. pens., *Nic. Stanciu* și *I. Suciu*. Am făcut ședulele și unde a cerut lipsa și

plenipotențe. Am fost de nădejde, că deși fiind noi Români două confesiuni, vom ține una și că ne vom lăpăda de ori-ce interes.

Dar' lucru urt, în seara spre ziua alegerii preotul gr.-cat. *Iosif Suciu* ne întărea în credință că vom reuși de vom ține. Chiar în acea seară numitul preot ne-a vândut, și în loc să fim mulțumiți și siguri că ni-se dă nou prilej de „alegere“, se lăpădă de Români trecând cu votul seu la partida Sașilor. Poate va fi fost și e silit.

În acel păcat au căzut încă și alții seduși de dînșul, precum și nepotul seu *Iulius Toda*.

Nu ne-ar vătămă așa tare simțul nostru românesc, dacă numitul preot ar fi rămas în păcat numai cu votul seu, dar venind episcopul *N. Stanciu* și alți membri din sinul bis. gr.-cat. și plenipotențiând pe numitul episcop cu votul bisericeii, preotul n'a voit, ci a rupt plenipotența, a scris însuși și trece și cu votul bisericeii sale la Sași.

Ne mirăm cum de nu slojește și la alt altar?! Că cel-ce pentru un blid de linte și atât de ușor azi își lăpădă limba și neamul seu, mâne e în stare a se lăpăda și de credința sa.

Dovezi avem destule. Rușine să-i fie. *Chirion Holerga.* *Ioan Suciu.* *Nicolae Holerga.*

Înșotiri de bani la porunceală.

Alba-Iulia, Nov. 1898.

Domnule Redactor!

În zilele acestea a sosit o ordinațiune ministerială la corporațiunea măiestrilor din *Alba-Iulia*, să decidă câte acțiuni ar pute cumpăra dela banca cea mare de stat, care este proiectată a se înființa cu filiale în toate orașele.

Adecă voi să fim siliți a cumpăra acțiuni și apoi să căpătăm bani împrumut, firește că tot din banii noștri, cu 5 procente, și noi să căpătăm pentru acțiuni 4 procente.

Mare milă are ministerul maghiar de noi, de classa de mijloc, să ne împrumute din banii noștri.

Noi am răspuns, că comitetul nu-i împuternicit a lua hotăriri fără voea adunării generale. Noi avem bănci de unde să ne împrumutăm bani fără-ca să fim acționari și să fim rugători a căpăta bani din banii noștri.

Gregoriu Mureșan, cismar.

Măndruță p' gâlbîn
De dorul tău mă leagă,
Măndruță p' negriu
De dorul tău tot mă frig.
Mersul tău mi legănat
Cu mult drag amestecat,
Mersul tău mi măruntel
Și mie mi drag de ei.

Du-te dor, dute sărace
Du-te la mândra ce zace,
Da nu zace că-i beteagă
Că ea zace că-i vicleană,
Da nu zace că-i rău
Că zace de dorul meu.

Din Sebeșul-săsesc,

Culese de *Ioan Reftea*, sodal.

Mândro mândroleana mea
Zice-ți maică-ta ceva,
Că ești seara la porțiță
Să-mi dai câte-o guriță?

Ba maica nimic nu-mi zice
Că știe că gura-i dulce,
Că și când era ea jună
Cât era gura de bună.

Mândro mândroleana mea
Dă-mi tu mie-o floricea,
O floricea din grădină
Unde stam seara la lună.

Fă-mă Doamne brad în munte
Să mă placă fete multe,
Să mă placă mândra mea
C'asa mi dragă lumea.

Mândro mândroleana mea
Face-ți maică-ta ceva,
Când viu seara pe la tine
Să mă iubești tu pe mine?

Ba maica nimic nu-mi face,
Eu iubesc pe cine-mi place,
Eu iubesc pe badea meu
Să mi-l ție Dumnezeu.

Doina leneșului.

Culeasă de *Vichentie Goleți*, plugar.

Eu de când m'am apucat,
Lunia, Marția n'am lucrat
Că nu mi-s'a arătat,
Mercurile-s între ele
Și se țin de multe rele,
Joile încă-s lăsate
Nu lucru să-mi fac păcate,
Vinerile le cinstesc
Nu lucru să păcătuesc
Sâmbăta-i praznic legat
Nu lucru, mă culc în pat,
Duminecă m'am sculat
Sapa-n mână am luat
Și la câmp am alergat,
Dar' popa cu toaca-a dat,
Înapoi m'a întornat
În făgădău m'am băgat,
Măntălnii cu sfântul vin,
Îl prinsei frate de cruce
Pe palinea soră dulce.

„Limba, portul și moșia“.

„Călimdarul Poporului“ pe anul 1899. Sibiu.
Editura „Tipografiei“.

O carte *drăguță* ca execuțiune tehnică, *variata* ca material, și *națională* ca tendență, mai pe sus de toate *națională* e »Călimdarul Poporului« de pe anul ce vine.

Când 'l-ai luat în mână, nu-ți vine s'e-l mai lași, dacă ai început a-i răsfoi filele.

Cetindu-l, îți pare că stai de vorbă cu un țeran așezat și cuminte, care știe să spună atâtea lucruri, încât 'ți-e mai mare dragul s'e-l ascuți.

Țeranul acesta știe să istorisească din vremurile vechi, din »vrăjbi«, cu exactitatea acelor bătrâni, cari au luat parte activă la mișcările de atunci; știe să cânte »*rizând a drag și plângând a jale*«; știe s'e-ți dee mai multe sfaturi și povețe, și în aceeași vreme nu uită de umoru-i înăscut, cu care satirisează și-și bate joc de toți, dând astfel evidentă probă de superioritatea-i intelectuală. Pe urmă se așează în cornul vetrei, și după-ce s'au adunat cu toții împrejuru-i, începe a spune, câte necazuri au trecut peste capul lui în decurcul unui an de zile, ear' ceialaltă ascultă cu drag, sorbindu-i cu auzul tot cuvântul, căci a lor este durerea și ale lor sunt necazurile de cari povestește țeranul cel cuminte...

Partea literară se începe cu »*Dela 1848*«. O descriere amănunțită într'un stil avântat și poetic a adunării dela »*Dumineca Tomei*« ținută la Blaj.

Adunarea dela *Dumineca Tomei* e, la tot casul, alfa mișcărilor noastre de acum cincizeci de ani, și dacă nu ca rezultat, se poate asemăna la tot casul adunării din 3/15 Maiu prin scenele ei interesante, cari sunt tot atâtea preludii ale evenimentelor de mai târziu. Împrejurarea, că anul acesta în vederea evenimentelor din 48 e totodată an iubilare, îndreptățește cu atât mai mult locul de onoare al acestei descrieri. A fost la tot casul o idee nimerită, de a propaga în cercurile țărânilor cunoștințe istorice prin rostul unui călimdar, pe care avându-l în mână un an întreg, neapărat îl cetește din doască în doască.

În legătură cu această descriere, aflăm mai încolo portretul poetului *Andrei Murășanu*, precum și casa natală a nemuritorului autor al »*Răsunetului*«.

Răsfoind încă câteva file, dăm de »*Doine și icoane din lumea românească*«.

Există așadar totuși o lume românească? O lume care se întinde »dela Nistru până la Tisa«, și din Carpați pân' departe, departe peste vîrfurile Hemului? Da. Există! Și dacă alcătuirii omenești au pus stavilă despărțitoare între frați și frați, ei sunt uniți totuși prin unitatea de limbă, prin unitatea de port și prin dragostea de neam care-i adună la olaltă pe acești moșteni pribegi ai *bătrânei și vecinicei cetăți*.

Limba, portul și moșia!

Aceeași doină, care răsună tânguitoare pe valea *Murășului*, s'aude pe *Olt*, s'aude pe *Someș*... în *Bucovina*... în *România*; și la miază-zi răsună earăși ca un echou în gura fraților din *Macedonia*... și se perde ca un suspin năbușit în pământul pustiu al *Basarabiei*, la soare-răsare.

Forma variază la infinit, firește, dar' fondul e pretutindeni același. Aceeași inimă românească simțește când se bucură sau plânge cântând, și același popor-poet apare în toate aceste cântece — același popor-poet, pe a cărui frunte brezdată de necazuri strălucesc ca o apoteosă nemuritoare cuvintele: »*Cel mai mare liric al nostru*«.

Citez, drept specimen, un cântec »de dor« de pe *Murăș*:

Zis-a maica, că mă scoate
Dela câte dela toate.
Dela două nu mă poate:
Dela mândră, dela moarte!

și unul »de jale« din *Basarabia*:

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,
Sufletul s'e mi-se 'mpace,
Fă-mă hulubaș de argint,
Cu aripile de vânt,
S'e mai sbor de pe pământ,
Pân' la maica pe mormânt
Și s'e stau s'e m'odihnesc,
S'e plâng și s'e mă jelesc;
Și de bune și de rele,
De ale anul vieței mele.

Această duiosie se potrivește atât de bine în gura țeranului dela noi, încât abia îți vine a crede, că el a făurit-o!..

Ar trebui să le citez pe toate, ca se pot arăta perfectă identitate de idei și sentimente în cântecele populare românești »din cele patru unghiuri«, dar' aş trece peste cadrul unei recenziuni scrise în fuga condeiului.

O fetiță din Bistrița (coristă).

Ilustrație din »Călimdarul Poporului« de pe anul 1899.

Nu pot lăsa însă neamintite »*icoane*«-le. Sunt, pare-mi-se, nouă ilustrațiuni, cari reprezintă portul nostru național în diferite părți locuite de Români. O Româncă din jurul *Sibiului*, un băieș din *Munții-Apuseni*, un mărșinean, o fetiță din *Bistrița*, o păreche tină din *Bănat*, și așa mai departe. Sunt tot atâtea icoane de porturi, cari constituie o mică panoramă: o lume românească în miniatură. Nu insist asupra valorii etnografice a acestor »*icoane*«, dar' țin să amintesc, că dacă Călimdarul din chestiune s'a numit și până acum »*al Poporului*«, în anul acesta se poate numi per eminentiam *al Poporului*, de oare-ce *poporul este regentul* Călimdarului de acum.

Finis coronat opus.

Am ajuns la *Răvașul nostru* — partea de forță a Călimdarului. Pe o extindere de 47 pagini »*Răvașul*« resumă toate întâmplările ce ne privesc din Septembrie 1897 — Sept. 1898.

E deja al treilea an, de când se urmează acest sistem foarte potrivit în redactarea Călimdarului. »*Răvașul*« a devenit un fel de *gazetă anuală*, care conține în resumat toate chestiunile ventilate în presa noastră periodică în decursul anului.

Pare-că îl vezi pe țeranul nostru cu răvașul a mână, făcând din când în când câte o creștătură. Fruntea lui, care a înfruntat urgia atâtea vremuri, e senină,

el încreastă liniștit și tăcut mai departe. Abia câte odată face vre-o creștătură mai adâncă, ca să — țină minte!

Din cele 47 pagini ale răvașului, 31 conțin prigoniri la adresa noastră, și abia ni-au rămas câteva pagini, ca să putem însemna puținele lucruri mai îmbucurătoare, ce ni-s'au dat să avem și noi în anul trecut. În butul prigonirilor, răvașul pomenește de afaceri culturale-economice-naționale, drept dovadă despre forța noastră vitală, care tot nu a renunțat la partea ei din soare.

»*Răvașul*« cu resumarea evenimentelor e un frumos *material de meditație* la sfârșitul fiecărui an. Evenimentele nu ne ating nemijlocit, preocupățiunile dispar, și totul se prezintă în haina clarificată a istoriei.

»Ce e rău și ce e bine
Tu te 'ntreabă și socoate,

cum zice însuși răvașul.

Astfel prezentându-se »*Călimdarul Poporului*«, nu e mirare, că are un tiraj de 5—6000 exemplare,* și că acum doi ani, în Ianuarie deja era epuizat. O carte astfel redactată suplinește cu drept cuvânt golul producțiilor literare destinate pentru popor, ales că se vinde pe un preț cu totul bagatel.

Și dacă produsele literare de alt gen stagnează aproape cu desevîrsire, să avem cel puțin mângăierea, că acest Călimdar al poporului — așa modest și fără pretenții cum e — și literatura calendaristică peste tot, susțin flamura pretenției și mult discutatei mișcări literare la noi.

(»*Familia*«). *Alexandru Ciura.*

PARTEA ECONOMICĂ.

Despre îngrijirea animalelor de casă peste tot.

Înainte de toate îngrijirea animalelor de casă stă într'aceea, ca noi să le procurăm toate acele condiții ale vieții, cari să le țină sănătoase și harnice de muncă. Aceste condiții ale vieții sînt: *aer, lumină, căldură, un grad potrivit de uscăciune sau umezeală, mișcare, îngrijirea pielii și nutrire la timp* și potrivit firei lor. Pe lângă aceste nu e de a se scăpa din vedere în anumite împrejurări nici modul de câștig, ce ne-am pus în gând a-l ajuge dela deosebitele animale. Între aceste e de a se lua în seamă la locul prim îngrășatul. Punerea de grăsime s. p. se pricinuește prin ținerea în grajd sau coteș și prin oprirea animalelor dela orice mișcare. Cu chipul acesta animalele se fac în scurt timp bune de tăiat. Din contră mai puțin priincioasă este s. p. pentru animalele de prăsilă lucrarea, când cu ajutorul ei ținim, ca ele să capete o piele mai fină (subțire) și membre mai fine, făcându-le cu chipul acesta mai simțitoare contra înrînturilor din afară.

Tot de îngrijirea animalelor de casă se ține păzirea de vătămări și de boale, cum și vindecarea lor când devin bolnave, în anumite casuri făcând cele de lipsă însuși stăpânul sau apoi împlinind sfaturile veterinarului (doctor de vite).

* Ba e mirare, că are numai atâta; câtă vreme ar trebui să aibă 20—25 de mii.

1. Aer curat.

Aer curat gustă în locul prim animalele cari trăesc la pășune și dintre ele acele, cari și noaptea stau afară în aer liber. Dar' de altă parte și aceste animale sânt foarte expuse primejdiilor, ce le pot ajunge, din pricina timpului neprimicios și a pășunii umede sau înghețate ș. a.

De adăpost în contra vânturilor aspre pentru vitele păscătoare servește închisoarea întreg locului de pășunat sau numai a unei părți a acestuia, în contra arșiței, a ploilor torențiale (potopurilor), a furtunilor cu grindină ș. a. servesc șopuri anume făcute, grupe de arbori ș. a.

Primejdiile, cari le-ar pricinui pășterea iezlei umede sau brumate, se pot înlătura scoțând animalele la pășune numai după-ce s'au împrăștiat negurile și s'a ridicat roua sau bruma. Și mai bine e dacă, înainte de a le scoate la pășune, se dă vitelor nutreț uscat, fân sau și numai paie. Deosebită băgare de seamă e de lipsă, unde animalele s'ar pute îmbolnăvi, păscând plante vătămătoare sau unde ar pute să le strice unele animale ce trăesc pe pământ, ori anumiți paraziți, ce 'i-ar pute înghiți deodată cu nutrețul sau apa.

Pentru apărarea animalelor în contra strechei și altor insecte este bine a le unge cât mai des locurile mai expuse ale trupului cu materii potrivite ș. p. o soluțiune (amestecătură) compusă din 6 gr. scârnă de drac (*Asa foetida*) într'un păhar oțet de vin și două păhare de apă, decoct tare din foi de nuc, untură de pește sau numai singură sau cu unsoare și oleu, naftalin amestecat cu apă sau cu unsoare și oleu, creolin 5—6 linguri în 1 litră de apă sau amestecat cu oleu sau unsoare (lingerea nu strică), oleu de pământ sau acid carboic amestecat cu oleu sau unsoare. Amestecăturile cu oleu sau unsoare țin mai mult ca cele făcute cu apă.

Animalele păscătoare pot să bea apa trebuincioasă din râuri, din pâraie, din gropi sau săpături, ce au o bună scurgere și din troci; oile cu deosebire se nu se adape în bălți sau gropi cu o slabă scurgere, pentru-că e la mijloc primejdia de a li-se incuiba călbeaza. Fiind apa prea rece, se întocmesc mai multe troci, astfel ca animalele să bea numai din cele mai dedesupt.

În staulele vitelor, oilor și porcilor se face foarte puțin pentru premenirea aerului, pentru-că aerul cel rău adesea nu lasă urme vedite cu privire la îmbolnăvirea lor; numai în staulele cailor se poartă mai multă grijă, pentru-că aici amoniacul, îngrămădindu-se, are urmări rele pentru ochii acestor animale. Atară de aceea aerul stricat este plin de germenii multor boale, și îndeosebi boalele lipicioase se lătesc în mare măsură prin necurătenia

aerului, de altă parte folosul ce se obține prin curățenie este foarte mare și mai cu seamă în ce se ține de înmulțirea și bunătatea laptelui.

Scut în contra stricărei aerului se câștigă prin întocmirea unui grajd spațios, adecă destul de înalt și larg.

Înălțimea de lipsă este:

pentru un cal	2,8—3,1 m.
" o vită	2,8—3,1 m.
" oi	3,1 m.
" porci	2,2—2,8 m.

Locul de stat este:

pentru un cal	2,5—2—8 m lung. și 1,25—1,40 lăț.
" o iapă cu mânz	3,75 m. " " "
" o vită mare	2,50 m. " 1,40 m. "
" o vită de mijloc	2,30 m. " 1,25 m. "
" o vită mică	2,10 m. " 1,10 m. "
" vițel de întecat	1,4—1,6 m. " și lățime.

Suprafața fundamentului:

pentru o oaie	0,7—1,0 m. pătrați
" " " cu miel	0,7—1,0 " "
" un berbec	0,5—0,8 " "
" " miel de întecat	0,4—0,5 " "
" " porc de îngrășat	1,6—2,0 " "
" 2—3 porci împreună câte	1,2 1,6 " "
" 1 vier	3,4—3,9 " "
" 1 scroafă de prăsilă	3,9 " "

Prin deschiderea ferestrelor și ușilor, prin alegerea potrivită a materialului și a gradului de uscăciune a acestuia ș. a. încă se mijlocește o premenire a aerului. Pentru a scuti animalele de tragerea aerului, ferestrele se fac sus și se întocmesc astfel, ca după trebuință să se poată lăsa mai tare sau mai puțin deschise, ear' deschiderea prin vânt să nu se poată întâmpla.

Cele mai bune întocmiri pentru aerisire sânt cele perpendiculare. Ele se pot face din lați sau mai bine din blech, eșind până deasupra coperișului. Cum se fac aceste țevi pentru aerisire am arătat cu alt prilej. (Va urma).

Păstrarea legumelor în timpul iernei.

Di V. S. Moga scrie în „Albina” din București următoarele despre păstrarea legumelor în timpul iernei:

Așezarea legumelor, cari voim să le păstrăm peste iarnă se face într'un colț al pivniței unde lumina ajunge mai puțin. Mai întâi pe lângă perete se se pune un strat de năsip și pe acest strat se așează un rând de morcovi cu rădăcinile în jos, lăsând între fiecare morcov un loc mic, pe urmă se aruncă năsip, așa că fiecare rădăcină de morcov să fie acoperită cu năsip până la gât. După aceea se pune un alt rând de morcovi, peste care se pune earăși un strat de năsip și astfel se urmează până când s'a isprăvit cu morcovii.

După aceea se începe cu pătrunjelul, urmând aceeași regulă ca și pentru morcovi, și pe urmă cu celelalte legume, până se isprăvesc, ținând socoteală de aceeași regulă la toate, după-cum am văzut la morcovi.

Toate legumele odată așezate în pivniță se separă între ele prin niste mici bețișoare de lemn, ca astfel să se știe unde se isprăvesc ultimul rând de morcovi și de unde începe pătrunjelul. Căci altcum se poate face greșeala, că în loc de pătrunjel să se iasă păstărnac, care odată scos din locul lui, pe urmă nu se mai poate așeza acolo. Tot astfel se poate întâmpla și cu rădăcina de mor-

cov, sau cu rădăcina altei legume. Bețișoarele de lemn ne scutesc de astfel de greșeli, și de risipa ce se face cu legumele, mai cu seamă când aceste legume sânt încredințate pe mâna unui servitor sau servitoare, care n'are habar de bacul stăpânului.

Încât privește țelina, este de observat ca să nu 'i-se taie rădăcinile laterale cari pleacă din rădăcina cărnosă, fiindcă țelina în cazul acesta se păstrează mai bine.

Dacă n'avem pivniță, legumele le putem păstra în timpul iernei afară într'o groapă anume făcută. Groapa trebuie făcută într'un pământ tare, uscat și puțin ridicat, ca apa de ploaie să nu poată să se strângă împrejurul groapei.

Groapa se face mai mult lungă decât largă și adâncă, lungimea ei depinde de felul și cătățimea legumelor.

Astfel dacă voim să punem în groapă morcovul, pătrunjelul, păstărnacul și țelina, împărțim groapa în 4 părți egale dacă avem același număr de rădăcini din fiecare legumă. Înainte de a așeza legumele în groapă, se pune pe fundul groapei un strat de paie, și după aceea se așează câte un rând din fiecare rădăcină în partea cărei 'i-se cuvine, și după aceea se pune ear' un rând de paie ori un strat de pământ bine uscat, pe care 'l-am scos din groapă. Și astfel se urmuază până când groapa s'a umplut. Deasupra groapei punem un strat de paie gros de o jumătate de metru și pe urmă punem pământ, ca frigul să nu ajungă la legume.

Ca să știm cât ocupă morcovul sau păstărnacul, din lungimea groapei, ca la cas de trebuință să știm unde să destupăm groapa, se trag niște sgărieturi dela marginea groapei pe suprafața pământului cam de 50 cm., așa că lățimea acestor sgărieturi, ne arată tocmai locul ce-l ocupă în groapă fiecare legumă. Aceste sgărieturi se fac înainte de a astupa noi groapa definitiv. Și îndată-ce am astupat groapa, batem câte un țărșuș pe fiecare sgărietură aproape de grămada de pământ, ce ocupă legumele noastre.

Legumele trebuincioase, se scot din groapă, totdeauna când timpul este mai frumos, și nici-odată pe ger mare, și se scot cel puțin câte sânt de trebuință pentru o săptămână.

Încât privește varza, se păstrează verde sau acrită. Modul din urmă este cel mai obișnuit la noi în țeară.

Putinele în care se așează varza trebuie să fie cât se poate de curate, căci ori-ce murdărie a vasului ajută la stricarea verzei. Putina în care se așează varza trebuie așezată în colțul cel mai întunecos al pivniței pe trei bucăți de lemn, ca fundul să nu fie în contact cu pământul. Dacă s'ar face greșeala ca putina să se așeze în pivnițe unde bate lumina, varza se strică curând.

După-ce am așezat putina și s'a potrivit și canava, se așează varza.

Mai înainte de a așeza varza, se curăță de foile stricate și murdărite, după aceea se scobește tot miezul din mijloc (coceanul).

Varza astfel preparată se așează în putină, după-ce mai întâi pe fundul putinei s'a pus mărșar, cimbru, vre-o câteva bucăți de hrean și s'a aruncat și 1/2—1 chlgr. de sare, după-cum și fundul putinei este mai mare sau mai mic. La fiecare căpățână, scobitura ei se umple cu sare zdrobită (ear' nu măcinată). Căpăținele trebuie așezate în mod regulat cu scobitura în sus, și cât se poate de îndesate una lângă alta. Când putina s'a

umplut până la mijloc, se pune earăși mărari, cimbru și o rădăcină sau două de hrean, tăiate în mici bucăți, și după aceea se așează earăși varza în mod regulat, ca să nu rămână locuri goale printre căpățini. Locurile goale se astupă cu jumătăți sau sferturi de căpățină.

Varza nu se așează numai până la gura putinei, ci cel puțin cam până la 25 cm. dela gura putinei în sus.

După-ce s'a așezat varza, deasupra se pune mărar, cimbru și hrean tăiat bucăți, pe urmă se aruncă pe deasupra 3—4 mâni de sare, apoi se așează niște lemne curate în lungime și de-acurmezișul verzei și peste aceste lemne se pune o piatră cât se poate de mare ca să țină varza îndesată în puțină. Astfel se lasă varza să stea 3 zile ca să-și iasă sarea, și după 3 zile se umple cu apă de fântână (puț), ear' nici-decum cu apă de gărlă, fiindcă apa de gărlă cuprinde prea multă materie organică, așa că din cauza apei varza se strică curând.

Apa de fântână chiar dacă nu e bună de beut, este bună pentru acirirea verzei; numai cât să fie luată dintr'o fântână (puț) curată.

După 7 zile dela umplerea verzei cu apă se începe pritocitul, care se face de două-ori pe săptămână, până când zama de varză are un gust plăcut la beut. Atunci pritocitul încetează, și nu se mai face decât numai atunci când zama a început a se băloși. Atunci trebuie făcut earăși pritocitul, fiindcă microbul care produce băloșirea, în contact cu aerul atmosferic moare și zama își capătă earăși limpezirea ei dela început.

Ca zama de varză să nu se băloșească trebuie să se curățe dela suprafața putinei, de câte-ori se face floare sau mucigaiu. Curățirea se face cu un mănunchiu de cimbru, ear' nu cu lingură dela bucătărie, după-cum se obișnuiește.

Căpăținile cele mai mari se așează la fundul putinei, și cele mai mici mai spre gură, pentru-că căpăținile cele mari se acresc mai anevoae, pe când cele mai mici mai curând.

Dacă se vor observa aceste reguli la varza acrită, se va pute păstra, nu numai până prin luna Aprilie, ci chiar până în luna Iunie, dacă pivnița va avea cel puțin 2 metri de adâncime. Este bine ca putina să fie acoperită cu ceva, ca să nu cadă vre-o necurătenie în ea.

Varza acră, trebuie să stea totdeauna în zama ei, căci altcum se strică; de aceea când putina este goală, să se pună apă sărată; sau, când se ia zamă pentru trebuința casei, în măsura cu care se ia, cu aceeași măsură se adaugă și apă sărată în putina.

Ca să păstrăm varza verde peste iarnă, o smulgem din pământ cu rădăcină, după aceea facem un șanț adânc de 50 cm., și tot atât de larg, apoi punem un strat de paie pe fundul și marginile șanțului și după aceea așezăm varza cu căpățina în jos și cu cotorul în sus, astfel ca să nu se lipească căpățina cu căpățină. După-ce varza s'a așezat, o acoperim cu pământ. Cu modul acesta se poate păstra varza fără să se strice.

Ceapa se păstrează bine peste iarnă în podul casei, ear' usturoiul în pivniță. Prazul se poate păstra afară, într'un șanț întocmai ca și varza verde, sau în pivniță în nisip.

Așternutul vitelor.

Bunătațea gunoiiului atrăne foarte mult dela materialul de așternut și dela modul cum se face dospirea lui. Un bun așternut este de mare folos pentru animale, pentru-că le dă prilejul de a se odihni bine într'un culcuș uscat și curat. Materiile de așternut mai au și menirea de a sbe udul animalelor, a mesteca balegile cu udul, de a face ca omul să poată nmbla mai ușor cu el și de a împede descompunerea și pierderea unor materii neapărat folositoare pământului pentru-ca se poată da roade în măsură mai mare.

Mai bune pentru așternut sânt paiele de grâu, secară, orz, ovės, meiu și hrișcă. În lipsa acestora se folosesc și paiele de bob, mazere, pusderiile de cânepă și în vrejii cartofilor, rapițe ș. a. Ceste din urmă se întrebuințază ca așternut numai în staulul oilor, al căror ud este mai cu putere, le descompune și dospește mai îngrabă.

Neavând economul astfel de materiale pentru așternut sau nu îndeajuns, el se mai poate folosi de frunzele arborilor și tufelor, de papura și rogozul lacurilor, de muschiu, turbă, g'ii, nēsip svēntat, pământ humos ș. e. Cu ajutorul acestor materii, ce e drept, gunoiul se înmulțește, dar' bunătațea paielor nu o pot înlocui alte materii de așternut; pentru-că după părerea economilor practici, s. p. o mae de paie ajunge cu 7 măji de frunze, afară de cele de brad, cari sânt mai de preț pentru așternut ca altele.

Muschiul și turba dospesc și descompun abia după un an, de aceea sânt mai potrivite pentru pregătirea compostului. Prin așternerea gliilor, și a deosebitelor soiuri de pământ încă se ajută economii, aflându-se strimtorați, dar' cu chipul acesta nu numai se mărește necurătenia, ci se măresc totodată și cheltuelile cu transportarea (ducerea) și greutatea gunoiiului. Decât pe un astfel de așternut e mai bine ca vitele se zacă ziua pe podurile goale, ear' balegile să fie curățite tot într'una, amestecându-se cu pământ humos pentru a fi prefăcute în compost.

Unii economi aștern în fiecare zi, alții numai odată pe săptămână, cu care prilej pun un așternut gros. Felul acesta de așternut este mai potrivit pentru vitele cornute, cărora unii le aștern numai la mai multe săptămâni și chiar după luni; pentru-că cu cât materialul de așternut rămâne timp mai îndelungat, sub vite cu atât se calcă și îndeasă mai bine, ear' materiile curgăcioase se sbeau mai bine în cele tari. Cu chipul acesta nu e primejdie de a se strica aerul și prin aceasta a se vătămă sănătatea vitelor sau a se strica bunătațea laptelui. Gunoiul călcat neîntrerupt se îndeasă astfel, că nu poate ajunge în atingere cu aerul, ca să se

strice. Apoi având umezeală (ud) neîncetat, dospește cu încetul și bine, fără de a perde ceva din materiile folositoare ce se află în el. Acest mod de așternut și de a trata gunoiul, după cercările din urmă, este cel mai bun. Numai în această întâmplare este lipsă de loc ceva mai mult în grajd pentru fiecare vită, de întocmire bună pentru aerisare, și de material de așternut mai mult; însă gunoiul mult și bun rēsplătește îndeajuns cheltueile făcute cu întocmirea unui grajd potrivit întru toate, cum și materialul de așternut mai mult, ce se întrebuințază.

În astfel de grajduri, cu ridicarea gunoiiului se ridică și ieslele, cari sânt întocmite pentru a se pute sui și scobori.

Dacă gunoiul a stat sub vite mai multe săptămâni sau luni, ori iarna întreagă, el 'și-a făcut dospirea recerută, lucrul cel mai bun e a-l căra deadreptul pe loc, împrăștiindu-l fără zăbavă și punându-l sub brează.

Cailor trebuie să li-se curățe grajdul și să li-se aștearnă în fiecare zi.

La o vită mare se întrebuințază de regulă 4—5 chgr. materii de așternut. Mai multe când li-se dă nutreț verde sau se pun la îngrășat, decât în cazul când li-se dă nutreț uscat numai pentru întreținere.

În tratarea gunoiiului, după scoaterea din grajd, se fac din partea economilor cele mai mari greșele, lăsându-l în atingere cu aerul, căldura și lumina soarelui, bătut de vânturi și ploii, scurgându-se udul din el, rîmat de porci ș. a. Acestor scaderi trebuie să se pună capăt, dacă e ca economia să dea înainte.

NOEMVRIE.

Povețe economice.

Sapă gropi pentru pomișorii, ce voești a-i sădi în primăvară. Curățește ouele deomidă. Apără altoii mai tineri în contra iepurilor. Spoiește trunchiul pomilor cu următoarea materie: zamă de var, balegă de vită și sânge, amestecate toate împreună. În grădina de legumi lucrările trebuie terminate. În jurul pomilor se pune gunoiu putred și se intrupează pământului. Adunăți parii de iarnă. Așezăți stupii în cuartirul lor de iarnă. De prin păduri adunăți sēmēțele de lipsă și uscăturile stricăcioase. Acum e timpul cel mai acomodat să stîrpim tufșurile. Poamele, ce dau spre putrezire, trebuie delăturate. Frunzele picate se adună și se pun grămadă amestecându-se cu gunoiu ori pământ.

De-ale vremii.

De ploauă la începutul lui Noemvrie, săptămâna Crăciunului va fi geroasă. Noemvrie se potrivește cu Martie. Neana multă de pe pomi înseamnă muguri puțini de cu primăvară. Șoarecii de câmp, de se mai arată, iarna e departe.

Premiații

exposițiilor de vite și de poame, aranjate de „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiu” în Sebeșul-săsesc, în zilele din 26—30 Octombrie n. 1898.

A. Pentru vite:

Grupa I. Tauri de la 2¹/₂—5 ani.

Nr. curent	Comuna	Numele exponentului premiat	coroane
1.	Sebeșul-săsesc	Petru Opincar	40
2.	"	P. Sim. Androne	24

Grupa II. Vaci de la 2¹/₂—8 ani.

1.	Lancrăm	Avram Adam	30
2.	Sebeșul-săsesc	Sergiu Medean	20
3.	Réhău	Dumitru Zbucnea	12
4.	Sebeșul-săsesc	Simeon Muntean	12
5.	"	Petru V. Opincar	10
6.	"	Nicolae Besue	10
7.	"	Ioan Tincu	9
8.	Lancrăm	Ioan Bucur	9
9.	Sebeșul-săsesc	Petru Dicu	7
10.	"	George Selișteanu	7
11.	"	Stefan Moga	6
12.	Mercurea	Spiridon Fleșeriu	6
13.	Sebeșul-săsesc	George Rășinari	5
14.	Réhău	Nic. Cărpenișan	4
15.	Sebeșul-săsesc	George Opincar	4
16.	Câlnic	Ioan Andraș	4
17.	Réhău	Nicolae Oni Fulea	4
18.	Sebeșul-săsesc	Nicolae Henegariu	4
19.	"	Simeon Dicu	3
20.	Pianul-inferior	Nicolae Zbucnea	3
21.	Sebeșul-săsesc	Ioan Selișteanu	3
22.	Lancrăm	Vasile Blaga	3
23.	Réhău	George Cărpenișan	3
24.	Sebeșul-săsesc	Ioan George Dicu	3
25.	"	Dumitru Besue	3
26.	Pianul-inferior	N. Nisa Toader	3
27.	Sebeșul-săsesc	Ioan Pavel Ursu	3
28.	"	Ioan N. Opincar	3
29.	"	Sim. Bălgrădeanu	2
30.	"	Ioan Limbeanu	2
31.	Câlnic	Ana Bărbus	2

Grupa III. Tăureni, junice.

1.	Pianul-superior	Ioan M. Valcu	20
2.	Lancrăm	Ioan Chirilă	15
3.	Poiana	Ana Olariu	12
4.	Sebeșul-săsesc	Lazar Albu	12
5.	"	Sergiu Medean	6
6.	"	Vintilă I. Gherman	6
7.	"	Iacob Neamțu	4
8.	Câlnic	Ioan Spătariu	4
9.	Mercurea	Spiridon Fleșeriu	4
10.	Sebeșul-săsesc	George Tărcăș	4
11.	Réhău	George Neagă	4
12.	Sebeșul-săsesc	Petru Androne	3
13.	"	Nicolae Pantilie	3
14.	"	Daniil Gavrilă	3
15.	"	Avram Moga	3
16.	Réhău	Ioan Oance	3
17.	Lancrăm	Ioan Bucur	3
18.	Pianul-superior	Vasile Dura	3
19.	Sebeșul-săsesc	Simeon Cărcoana	3
20.	Pianul-inferior	Ioan Savu	3
21.	Sebeșul-săsesc	Ioan George Dicu	3
22.	"	Toma Topârcian	3
23.	Câlnic	Simen Bunea	3
24.	Sebeșul-săsesc	Ioan Sânteu	2
25.	Réhău	Chirilă Boia	2

Grupa IV. Viței, vițele.

1.	Câlnic	Vasile Rehovean	12
2.	Sebeșul-săsesc	Moise Hoca	9
3.	Réhău	Ioan I. Ivan Fulea	5
4.	Câlnic	George Rehovean	5
5.	Sebeșul	Nicolae Hința	5

Nr. curent	Comuna	Numele exponentului premiat	coroane
6.	Sebeșul-săsesc	George Moga	3
7.	"	Petru Postescu	3

Grupa V. Oi, berbeci, noatini.

1.	Sebeșul	Vasile Zemora	20
2.	Pianul-superior	Lazar Năișan	15
3.	Rechita	Nic. M'hailescu	12
4.	"	Gligoriu Raica	12
5.	Sebeșul-săsesc	P. S. Androne	5
Suma			500

B. Pentru poame, struguri etc.

Grupa I. Mere, pere, gutui, prune etc.

1.	Seliște	Ioan Ghirca	12
2.	Sibieli	Ioan Popescu	9
3.	Pianul-inf.	Ioan Vulcu	6
4.	Strugariu	Maria Raica	6
5.	Sebeș	Petru Opincariu	6
9.	Laz	Savu Cătănă	6
7.	Tilișca	Stefan Milea	3
8.	Sebeș	Zev. Murășanu	3
9.	Lancrăm	Isidor Blaga	3
10.	Rechita	Ioan Ghișă	3
11.	Galeș	Avram Acilenescu	3
12.	Lancrăm	Vasile Blaga	2
13.	Réhău	Cornelia Cărpenișan	2
14.	Réhău	Gher. Cărpenișan	2
15.	Rechita	Vasile Ghișă	2
16.	Lancrăm	Ioan Bucur	2
17.	Pianul-sup.	Die Văișan	2
18.	Pianul-inf.	Nicolae Todoran	2
19.	Rechita	Stefan Raica	2

Grupa I. nuci, alune etc.

1.	Rechita	Ioan Ghișă	4
2.	Sebeș	Petru Opincariu	3
3.	Strugariu	Maria Raica	3
4.	Sibieli	Ioan Popescu	1
5.	Sebeș	Rachila G. Opincariu	1
6.	Galeș	Avram Acilenescu	1

Grupa II. Struguri de vin și struguri de masă.

1.	Sebeșul-săs.	Petru Opincariu	10
2.	"	Zev. Murășanu	8
3.	Lancrăm	Ioan Bucur	6
4.	Cărpeniș	Ioan Munthiu	5
5.	Sebeșul-săs.	Ana S. Moga	3
6.	"	Dumitru Savu	3
7.	"	Petru Ioan Moga	3
8.	"	Ioan Besue	3
9.	"	Ana A. Tecau	3
10.	"	Ana Limbean	2
11.	Pianul-inf.	Ana Pamfilie	2
12.	Sebeșul-săs.	Simeon Moga	2

Grupa III. Vin și vinars.

1.	Sebeșul-săs.	Petru Opincariu	10
2.	Câlnic	Vasile Rehovean	7
3.	Săsciori	Elisaveta Morariu	4
4.	Pianul-sup.	Ioan M. Valcu	3
5.	Reciu	Dumitru Munthiu	3
6.	Réhău	Ioan Floca	2
7.	Sebeșul-săs.	Petru A. Tecau	2

Grupa IV. Preparate (lictar, compot, dulceață etc.)

1.	Sebeșul-săs.	Ana Z. Murășanu	6
2.	"	Leontina Roman	6
3.	Seliște	Ioan Ghirca	5
4.	Sibieli	Ioan Popescu	4
5.	Réhău	Ioan Floca	4
6.	Lancrăm	Ana Blaga	3
7.	Sebeșul-săs.	Ana A. Tecau	2
Suma			200

În total s'a distribuit 700 coroane.

Știe tot.

Din traista cu povețele.

— Răspunsuri. —

Abonentului nr. 9494 în G. H Spui, că prin comunele de acolo s'a lătit vestea, că dela Anul-Nou, unde se va găsi rachiul de prune se va plăti dare a doua-oră.

Temerea oamenilor urmează de bună-seamă din o neînțelegere. Dela Anul-Nou 1899 intră în ființă legea, în înțelesul căreia pe viitor nu vor mai încasa orașele și satele darea de consum după alcool, bere și zahar; ci aceste dări sau accise le va încasa de-adreptul statul prin deregătorile sale financiare. Cu chipul acesta s'a făcut o schimbare radicală (foarte mare) în modul de încasare al acciselor, care precum se crede — va fi folositor pentru stat și păgubitor pentru orașe și sate. Deci se vor împuțina venitele comunelor în folosul statului și sarcina pusă pe comună de sigar va apăsa și asupra locuitorilor din comună. De aici credem că provine temerea. „De unde nu-i foc nu ese fum”. Este așadar ceva la mijloc; singuraticii însă de-adreptul nu vor fi scurtați în drepturile de până acum.

Știri economice.

Tirgul de săptămână din Cluj din 2 l. c. a fost mijlociu. Vite și mărfuri au fost puține în piață. Prețurile au fost asemenea mijlocii.

Bucate, mai ales cucuruz a fost mult și s'a plătit cam rău. Ovės și orz a fost mai puțin. Grâul s'a plătit mai scump. Măjă metrică (5 ferdele) s'a plătit cu 9 fl. 20 și 10 fl. 20 cr. Săcara cu 7 fl. 80 și 8 fl. 20 cr. Cucuruzul cu 3 fl. 60—3 80 cr., ovėsul cu 4 fl. 80—5 fl. Orzul cu 5 fl. 20—6 fl. 20 cr. Carne de vită 48—64 cr. 1 chl., cea de porc proaspătă 60 cr., afumată cu 72 cr.; slănina a fost 76—80 cr. 1 kl., unsosrea cu 72 cr. În tirgul de vite s'au vândut 207 capete. Vacile cu lapte s'au plătit una cu 80—95 fl., juncii cu 65—75 fl., vițele de un an cu 20—30 fl., vițele de lapte cu 8—14 fl. Părechea de oi cu 7—7 fl. 50. cr.

Galite o păreche de pui cu 40—70 cr., de rațe cu 60—80 cr. de găini cu 1 fl., de găște cu 2 fl. 50—3 fl., cele îndesate cu 5—6 fl.

Nutrețul: un car de fân cu 6—10 fl., de paie cu 3—4 fl.

Prețul bucatelor se ureă mereu. La bursa (tirgul) din Budapesta se vinde grâul cu 10 fl. 85 cr. (100 chl. sau 5 ferdele.)

Urcarea aceasta a prețului vine de acolo, că nici în anul acesta nu s'au făcut bucate îndeajuns. Pe multe locuri grâul deși a fost bun la spic, a fost de tot rar. Despre olesnire a grâului nu mai poate fi vorba până la seceratul de vară. Urcarea și mai mult a prețului de bucate însă se poate aștepta.

Legătură de tren între România și Sârbia. „Monitorul oficial” din România publică decretul prin care guvernul e autorizat a ratifica și dacă e trebuință a face să se execute convenția încheiată la 6 Ianuarie 1898 între România și Sârbia cu privire la joncțiunea (legătura) liniilor ferate a celor două țări prin construirea unui pod peste Dunăre, între T-Severin și Cladova.

Pe de altă parte, guvernul sârbesc a acordat deja unei societăți belgiene concesiunea de a construi, pe valea Timocului, linia ferată care urmează să se unească cu liniile române la Severin.

CRONICĂ.

Pentru bibliotecile populare. Vrednica inteligență română din Brașov din nou premerge cu exemplu bun, din nou s'a pus pe muncă, pentru-ca se înlesnească drumul spre progresul național. Cei mai distinși fruntași ai Românilor din Brașov au hotărât să aranjeze *Foi*, în 12/24 Noembrie, în sala redutei orașenești de acolo, o reprezentație teatrală de diletanți.

Scopul acestei reprezentații este, ca din venitul ce se va realiza să se spriginească înființarea de biblioteci populare, pentru-ca țăranii români dela sate să se poată împrieteni tot mai mult cu citirea cărților folositoare.

Sântem siguri că Românii, mai ales cei din Brașov și jur, vor sprigini din toată inima această nobilă întreprindere nu numai pentru-ca prin ea se începe o mișcare îmbucurătoare și mult dorită în viața socială, dar' mai ales pentru nobilul scop ce 'și-l-au propus vrednicii diletanți.

Înființarea de biblioteci pentru poporul dela sate, fiind unul din cele mai potrivite mijloace pentru înaintarea și dezvoltarea culturii țărânului român, ar fi mult de dorit, ca inteligența noastră din toate părțile să iee exemplu dela brașoveni și să lucreze din răpateri pentru înființarea acestor biblioteci.

Înmormântarea regretatului fruntaș din Bihor, Vasile Ignatu, s'a făcut, cum spune *Familia*, în 8 l. c. asistând la actul funebru tot Beiușul și mulți din jurul acela, inteligență și popor. Direcțiunea institutului »Bihoreana« a fost reprezentată prin o delegațiune, care a depus pe cosciug o cunună. A slujit protopopul Augustin Antal, ear' profesorul Vas. Stefanică a rostit cuvântarea funebrală, care a stors lacrimile ascultătorilor. În veci amintirea lui!

Condamnarea lui Luccheni. Pertractarea procesului lui Luccheni, s'a ținut la 10 și 11 Nov. În tot decursul pertractării asasinul Luccheni s'a purtat foarte obraznic și cu un cinism revoltător. N'a arătat nici cel mai mic semn că ar regreta fapta ce a săvârșit, — din contră întrebând fiind de presidentul că ar mai comite o astfel de faptă dacă ocazie 'i-s'ar da, Luccheni a răspuns că ar comite cu deosebită plăcere.

De câte-ori vre-un martor spunea câte un motiv mai agravant, Luccheni manifesta întotdeauna nerușinată plăcere. Astfel când un martor a spus că Luccheni s'a bucurat foarte mult când a auzit că Împ.-Regină a murit, asasinul a bătut în palme și a strigat — Bravo, bravo!

Luccheni când a fost întrebând a declarat, că motorul faptei sale a fost numai dorul seu de a-și răsbuna pe societate și pe aristocrație.

Decadența totală a asasinului a dovedit-o mai lămurit prin faptul, că întrebând fiind cum a chemat pe mamă-sa Luccheni a răspuns:

— Așa 'mi-se pare că Luiza — de sigur însă nu știu!

Apărătorul lui Luccheni, adv. Moriaud a adus ca motive ușurătoare tinerța nefericită a clientului seu și societatea infectată de vișuri în care el a trăit.

Pe la 6 ore seara jurații s'au retras ca se răspundă la întrebările obișnuite; retrăgându-se apoi și juzii, după câteva minute președintele a citit sentința prin care Luccheni a fost osândit la *închisoare pe viață* (Reclusion a perpetuité).

Luccheni când a fost depărtat din sală a strigat plin de bucurie: *Trăească anarchismul! Piară societatea!*

O faptă nobilă. Aflăm cu bucurie, că onoratul domn Teodor Moza, paroch gr-cat. din Gruiu-lung, diecesa Orăzei-mari, a înființat o fundațiune de 2000 florini cu scopul, că din interesele aceleia să se crească un băiat în Internatul Pavelean gr-cat. din Beiuș. *Fapta nobilă a dlui Moza e vrednică de laudă și de imitat și asta cu atât mai virtuos, că, după-cum nă-se serie, deși întotdeauna a avut un venit anual foarte modest, totuși prin muncă, abnegațiune și zel învăpăiat a putut aduna suma aceasta frumoasă pentru un scop atât de nobil. Așa ceva, în timpul nostru al materialismului o poate face numai omul care are inimă caldă pentru binele bisericeii și natiunii. Vivant sequentes.*

Procedura curților cu jurați va intra în vigoare la 1 I-nuarie 1899. Ministrul de interne a înștiințat deja pe toate autoritățile din țeară despre aceasta. În ordinul seu ministrul înșiră și datorințele ce le vor avea orașele și comunele și apoi crede că acelea vor și implini conștientios toate obligamentele ce le impune noua lege.

O alegere nimerită. Concistorul din Blaj a ales de avocat arhidieceșan, în locul regretatului Vasile Olteanu, pe tânărul și zelosul avocat Dr. Iuliu Maniu, din Șimleu-Silvaniei.

Proprietar prins. În comuna Starciovă din comitatul Torontalului a fost prins proprietarul Iosif Barasovici, spre cea mai mare surprindere a locuitorilor. Causa prinderii lui Barasovici este presupusul, că el ar fi omorât pe o rudenie a sa, al cărei trup s'a aflat în casa lui. Deținutul întrebând fiind a spus, că rudenia lui, Iulia Negovan, umbla des pe la el și întotdeauna îi fara câte ceva. Săracă cum era se vede că altfel n'ar fi putut să-și susțină cei patru copii cu care a rămas văduvă. Alaltăieri, a spus mai departe Barasovici, încă a fost la mine și cum a venit s'a urcat în podul casei să fure grâu. Eu m'am dus la ea și am început să ne certăm, apoi să ne îmbrâncim. Deodată rudenia mea a călcat rău și a picat din pod tocmai într'un fer de plug, și astfel a murit îndată.

Cercetările medicilor au constatat însă, că Iulia Negovan a murit de moarte silnică. Pieptul și amândouă coastele îi erau rupte și la grumazi se vedeau urmele sugrumărei. Toate datele cercetărilor au adevărit contra lui Barasovici, care acum stă închis în arestul din Panciova.

Mame păcatoase. Gendarmeria din comitatul Brașovului a deținut în zilele trecute nouă femei, învinute cu omorirea copiilor, încă înainte de naștere. Se zice, că și alte 67 mame ar fi compromitate.

Ziarele unguerești, din cari luăm această știre pretind a ști, că gendarme-

ria din comitatul Brașovului a făcut cercetările în urma lipsei de copii ce se observă cu deosebire la familiile săsești.

Boala de vârsat băntuie de vre-o două săptămâni în Făgăraș, după-cum am amintit deja. Știrile ce ne sosesc azi ne spun, că vârsatul tot mai mult se lățește cu deosebire în cele două strade unde locuiesc Țiganii, cari în partea cea mai mare n'au fost nici-când vaccinați. Până acum sânt peste 40 de bolnavi. Trei bolnavi au și murit în vârsat. Școalele sânt încă tot închise și autoritățile au dat ordin, ca fiecare locuitor să fie altoit contra vârsatului.

Sinucideri în armată. Raportul ministrului de honvezi are următoarele date referitoare la sinuciderile ce s'au întâmplat în decursul anului de serviciu militar 1897—1898 în regimentele ce se află în Ungaria. În armata comună au fost 168 sinucideri și 68 încercări de sinucideri. La honvezime au fost 31 sinucideri și 21 încercări de sinucideri. Despre cauzele care au silit pe sârmanii ficiori să-și mistuie tinăra lor viață — raportul tace.

Etate rară. Săptămâna trecută a murit Stefan Marincea din Budești, com. Maramureș, în etate de 115 ani. Dînsul s'a născut la 1783, având o stare bună. Prin 1848 însă, când cu revoluția, 'și-a pierdut toată averea, rămânându-i numai sănătatea. Pe la 1866 simțind că-l părăsesc puterile, 'și-a exprimat dorința, de-a avea plăcerea a face o cură de lapte la munte, care dorință 'i-s'a și împlinit, căci unui țeran avut, făcându-i-se milă de el, 'l-a ajutat să vadă dorința împlinită. În urma aceasta moșneagul s'a întrămat earăși, și a mai trăit încă 32 de ani.

Desmoștenirea creștinilor. Jidanii în setea lor după averea altora nu mai cunosc margini. O strălucită dovadă despre aceasta ne dă circularul societății »alianța universală israelită«, care din întâmplare a ajuns în publicitate prin ziarele »Germania« și »Gazeta Narodowa«. Eată o parte din circular: »Iubiți coreligionari! Pe întreg rotundul pământ nu este țeară mai potrivită intereselor noastre ca Galizia. Să fie dar' această țeară cu totul a noastră! Nisuiți-vă să alungați de acolo pe creștini, păstrați-vă și întăriți-vă pozițiile deja câștigate și fiți domni poruncitori peste întreagă țeara. Nisuiți-vă a vă câștiga toate averile creștinilor și domni vă faceți în ele. Întru-cât nu vă ajung mijloacele pentru aceasta, veți primi dela noi, cât vă trebuie.

Pentru scopul acesta colectăm mereu și rezultatul este peste așteptare îmbucurător. Toate stau foarte bine, după-cum dorim noi. Pentru-ca pământurile creștinilor galițieni să ajungă în mâinile voastre, aristocrația noastră financiară încă ia parte la colectă. Daruri ne sosesc dela baroneasa Hirsch, baronul Rotschild și Bleichröder.

În fața astorfel de obraznicii jidovești cine se va mai mira că antisemiții se înmulțesc zilnic. Ar trebui să fim toți antisemiți!

Nou regiment de infanterie în armata română. »Monitorul oficial« publică următorul decret: Se înființează pe ziua de 1 Noembrie 1898, un regiment de infanterie, care va purta numirea de »Regimentul

Botoșani nr. 35^a, organizat ca și celelalte regimente de infanterie, și care va aparține brigăzii 16 de infanterie. Regimentul 35 se va recruta de pe teritoriul județului Botoșani, afară de porțiunea de teritoriu, rezervată regimentului Suceava nr. 16.

Nenorocire pe tren. Din Varșovia se telegrafează, că în apropierea stațiunii Lukow s'au ciocnit două trenuri; trei călători au murit, cinci au fost greu răniți. Șapte vagoane și o locomotivă au fost total zdrobite. — Din Lemberg asemenea se telegrafează, că între garile J. Ziryzy și Bies a d railat un tren de mărfuri. Mașinistul, fochistul și un călător au fost omorâți.

Doi trenuri s'au ciocnit în apropierea stațiunii Nograd-Kövesd, nu departe de Budapesta. Trenul mixt a pornit dela Nograd-Kövesd și alt tren aproape în același timp a pornit dela gara vecină Bcske în direcțiunea spre N.-Kövesd. Pe la mijlocul drumului s'au întâlnit cele două trenuri. Din vehemența ciocnirii s'a sfîrșit locomotiva și câteva vagoane dela trenul mixt. Cinci oameni au fost imediat omorâți și alți patru au fost atât de grav răniți, încât acum se luptă cu moartea.

Alegeri de deputat — neplătite. Din Arad se scrie, că mai mulți cărcimari și arîndatori au acuzat pe mamelucul baron Solymossy Lajos, că nu și-a achitat încă papricașele și beăturile cu care a cumpărat voturile alegătorilor. Cu toate-că nobilul baron a comandat papricașele înainte de alegere, după-ce s'a văzut ales n'a mai voit să știe de plată. Se vede, că de sus n'au mai ajuns și pentru domnia sa, cu toate-că 3 milioane sînt mulți bani! Dar' mai interesant e, că la judecată tot hoțul de păgubaș a fost respins! Anume cărcimarul Paskuvits L. din Aldești, care pretinde 290 fl. pentru papricașe și beături, deși a dovedit comandarea și consumarea cu martori, cu notari și primari, a fost respins cu pretensiunea lui, pentru-că nobilul baron a negat că el ar fi comandat ceva. Și judecătoria și după apelarea lui Paskuvits l'a respins pe motivul, că pretensiunea nu e pe deplin adevărată.

Binecuvîntată fii Ungarie, scumpă țeară, care ai deputați aleși pe punga altora! O Doamne! Bánffy, ce mai dragi de discipuli mai ai — poți fi mândru de ei!

Cel mai nemernic hoț. În zilele trecute un anumit Francisc Klement s'a înecat în râul Șo. Cadavrul lui a fost scos din apă și așezat pe un catafalc în casa mortală din Șofoc. Țeranol Petru Kotz s'a furișat seara în odaia mortuului cu josiucul gând să fure cismele mortului. Neisbutindu-i aceasta a furat pânza cu care era acoperit mortul și a vîndut-o cu — 3 cruceri. Josnica lui faptă însă s'a aflat și gendarmii l-au deținut imediat pe nețrebnicul hoț și ferecându-l l-au transportat în închisoarea tribunslului.

Baron român. Ziarul „Patria“ din Cernăuți anunță, că dl Ioan Lupul, mareșalul Bucovinei, va primi zilele acestea dela împăratul titlul de baron.

Oușorul. „Deșteptarea“ din Cernăuți scrie: În Dorna-Candrenilor s'a deschis în 26 Octombrie nou înființatul cabinet de lectură „Oușorul“. În comitet s'au ales: Ioan Vorobchievici, president; George Popovici, vicepresident, Emarul Prelipsean, secretar; Toader Spănu, cassar; Nichita Chelsoi, controlor; Foca Iuga, bibliotecar și George Doroftiesi, econom; în juriu: Iorgu Șoarie, Filip Moroșan, G. alui Costan Candrea, Simion Buzilă și V. alui Tănasi Candrea; în comisia de controlă: Titus Avraam, Timoteiu Chelsoi și Iacob Pardău. În nădejde că noul cabinet de lectură va sta la înălțimea chemării întru înaintarea pe calea cea bună a mîntuirii, fi dorim din tot sufletul un românesc: „Doamne ajută!“

Un pește uriaș. Din Triest se anunță, că zilele acestea un pescar a prins în golful mării un pește, pe care numai cu mașina de ridicat l-a putut scoate din apă. Acest pește uriaș, numit Orthogoriscus Mola (pește de lună) are 3 metri în diametru și cântărește 1/2 tonă. Peștele a fost vîndut museului din Budapesta.

Prelegeri pentru popor. Brava inteligență din frunțașă comună Seliște (lângă Sibiu) a hotărît, ca în fiecare Duminică să țină câte o prelegere pentru popor, prin care să-i vorbească la inimă, să-l lumineze și să-l povățuiască pe calea către progres, dându-i sfaturile de lipsă și explicându-i chestiunile care îl interesează. Seria acestor prelegeri a început-o în Duminica trecută dl Dumitru Banciu, harnicul farmacist din Seliște. La prelegere a luat parte o mulțime de popor ales și cea mai mare parte a meseriașilor și neguțetorilor români din loc. Proxima prelegere o va ține zeosul și mult iubitul medic Dr. Nicolae Comșa.

Seliștea și acum servească de model tuturor comunelor românești!

Din Cut ni-se scrie: Cu plăcere vă comunicăm că în comuna Cut s'a înființat la îndemnul învățătorului-dirigent dl Basiliu V. Pop un fond al coriștilor. Pentru acest fond au contribuit: inteligența română din loc, domni învățători, precum și mai mulți coriști.

Primească deci mulțumită toți acești binevoitori ai coriștilor noștri.

Un corist.

Nenorociri pe tren. Din Galiția deodată sosesc vesti despre trei mari nenorociri de tren, întemplate aproape în același timp, deși în o distanță destul de însemnată.

Prima nenorocire s'a întemplat pe linia Lemberg—Cracovia lângă gara Oarna. S'au ciocnit două trenuri de marfă. Unsprăzece vagoane zdrobite; conducătorul și călătorul unui tren au fost omorâți. Nenorocirea a cauzat-o mecanicul Ludvii, care neputînd să mai oprească trenul a sărit jos și a fugit. Mai târziu s'a prezentat de bunăvoie înaintea judecății.

A doua nenorocire s'a întemplat lângă gara Markovce, unde s'a ciocnit un tren personal cu unul de marfă. Trei vagoane și locomotiva trenului de marfă au fost sfărșimate. Inginerul Sternhell și-a frînt piciorul; un călător și o femeie au fudurat vătămări mai mici.

Lângă gara Strozse a derailat un tren de marfă. Nime nu a fost vătămât.

Din Paris asemenea sosește vestea unei nenorociri de tren, întemplată lângă gara nord-vestică. Douzeci de călători au fost răniți.

Țigarette periculoase. Pe drumul dela Cașovia la Budapesta călătorea în zilele trecute dl Fettman, de profesie chelner. La o gară s'au urcat în tren doi domni eleganți, cari au luat loc în apartamentul lui Fettman. Conversația a început și mai târziu unul din domnii cei eleganți a lumbiat pe Fettman cu țigarette și mai elegente.

Abia a tras însă două-trei fumuri și Fettman a adormit adânc. Când s'a trezit, cei doi domni nu mai erau în apartament; lucrul acesta nu l-ar fi supărat pe Fettman, dar' la moment a observat, că cu domni s'a dus și portofoliul seu în care era câteva sute.

Poliția caută urma rafinaților pungași.

Petrecere cu joc în Seliște. La 8/20 Nov. c. se va aranja o petrecere cu joc de „Reuniunea pompierilor voluntari“ din Seliște, în „sala școlii“. Venitul curat este pentru fondul Reuniniei. Începutul la 7 1/2 ore seara. Oferte marinimosse se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

Foc. Din Apoldul-mare ni-se scrie, că acolo au ars Joi noaptea spre dimineață 2 șuri cu tot nutrețul, ce l-au avut oamenii. Proprietarul Șofron Ivan, scoțîndu-și un porc din cotet prin flacări, a îndurat grele arsuri la cap și mâni. Focul s'a iscat din negrije.

R Î S.

Țiganul stelatic.

Un Țigan intră noaptea în camera unui primar să fure slănină. Primarul însă îl băgă de seamă. Când văzu Țiganul că nu-i glumă aruncă cuțitul — și se făcu că el îi lunatic, și se uita prin fereastră la cer — și tot mișca din mâni. Primarul îi zice:

„Măi Țigane, ce cuți daci?“

Țiganul se făcu că nu aude, nu vede, dar' primarul îi rade o palmă strașnică.

„Iartă-mă strigă atunci Țiganul, — nu vezi — că sînt lunatic?“

„Dar' fireai al dracului cioară — zise primarul — de ce minți, că luna încă nici n'a răsărit pe cer?“

„Atunci voi fi stelatic“ — zise Țiganul, ca să scape de bătaie.

Însă nu a avut noroc, că primarul i-a dat o bătaie — ca în postul mare.

Comunicată de V. E. M.

POSTA REDACȚIEI.

D. I. J. în Ap.-m. Știrea primită acum o publicăm; cele de mai înainte, fiind personale, nu se pot publica.

G. N. în Hondol. Cere statutele și tot ce-ți trebuie dela banca de asigurare „Transilvania“ din Sibiu și le vei primi gratuit.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Călimdarul săptămânei.

Zilele	Călimdarul vechiu	Călimd. nou	Soarele	
	Dum. a 24-a d. Ros., gl. 7, sft. 2.		răs.	ap.
Dum.	8 † Arch. Mich. Gav.	20 Felice	7 35	4 25
Luni	9 Muc. Onisifor	21 Într. Nasc.	7 36	4 24
Marti	10 Apost. Erast	22 Cecilia	7 37	4 23
Merc.	11 Muc. Victor, Mina	23 Clement	7 38	4 22
Joi	12 S. Ioan Milostivul	24 Ioan Zlat.	7 39	4 21
Vineri	13 † S. Ioan G. de aur	25 Catarina	7 40	4 20
Sâmb.	14 † S. Apostol Filip	26 Conrad	7 41	4 19

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Duminică, 8 Noembrie: Baia-de-Criș, Guruslău-Someșan, Ibașfalău, Zernești.

Marti, 10 Noembrie: Jimborul-mare.

Joi, 12 Noembrie: Bistrița.

Vineri, 13 Noembrie: Cisdu, Cucu, Gialacuta, Ghierghio-Ditro, Gârceiu, Huedin, Vințul-inferior.

Un econom practic

afă îndată aplicare la o moșie de 500 jug. Cunoștințe în creșterea vitelor neapărat de lipsă. [2104] 1-6

Onoriu Tilea, Sibiu.

O copilă

de 13 până la 19 ani se caută pentru slujbă casnică la o familie. O copilă care este fără de părinți, care știe măcar ceva lucru de casă, are simț curat românesc și știe cânta cântece naționale românești mai ușor se primește (se preferază).

Acei părinți, supraveghetori asupra copilelor, ori copile care vreau să între în slujbă, să se adreseze medicului cercual **Dr. Gramatovici în Jajoe, Bosnia.**

[2062] 1-5

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țeara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului [624] 32-42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

➡ e de mare preț ➡

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefăcătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiului.

Pentru cei-ce se interesează e de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afară o colecțiune de mustre de săpunuri dela Orlat.

„ARIEȘANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII,

➡ înființată de 11 ani ➡

în Turda (Torda), comitatul Turda-Arieș (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulari, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvind în cazul acesta institutul și darea erarială după depuneri. Pentru depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă se dau 6%, dar' darea erarială are să o solvească deponentul.

Depuneri până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sânt de a se însinua spre abzicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permițând starea cassei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abzicere. Depuneri și ridicări se pot face și prin postă și se resoalvă cu reîntoarcerea ei.

2. Acoardă credit pe lângă cambii și obligațiuni cu caventi.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță ipototecară și pe efecte.

4. Acoardă credite fixe pe lângă întabulare pe realități și case.

5. Și cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 57-60

În numele direcțiunei:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, poezie (1888-1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

➡ Cel mai nou volum de nuvele: ➡

„În vîltoare”, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vilei, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de
F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese
florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.Această carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Franzbranntwein cu sare,
mijlocul de vindecare popular sigur
al apotecarului Dr. Wilh. Wagner,

în contra durerilor de răceală, reumă și nervositate, minunat mijloc pentru curățirea dinților și a gurei, mijloc probat de toaletă, pentru ținerea curată a teint-ului, pentru delăturarea durerilor de cap, se poate procura
în sticle cu 40 cr.:

în Sibiu: la apotec. Jickeli, comerc. Lud. Fuchs, Fried. Homm și Iuliu Ballmann.
„ Brașov: în depositul spot. Oberth.
„ Cluj: la apot. Biró János.
„ Mediaș: la comerc. Fried. Schuller și Joh. Buresch jun.
„ Sebeșul-săsesc: la comerciantul J. Baumann și J. Gross.
„ Avrig: la apot. Sebes.
„ Săliște: la apot. Banciu.
„ Agnita: la comerciantul Mih. Lang.
„ Seica-mare: la apot. Binder.
„ Aiud: la apot. Papp.
„ Câmpeni: la apot. Binder.
„ Ofenbaia: la apot. Schmidt.
„ Odorheiuul-săcesc: la comerc. Otto von Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János și Gergely János.
„ Cristurul-săcesc: la Gergely János.

în Cinc-Sereda: la comerciantul Nagy Gyula
„ Murș-Oșorheiu: la comerc. Kauppe & Eckwert.
„ Ghierghio-Ditro: la comerciantul Veress Sándor.
„ Ratosnya: la comerc. Andr. Dienesch.
„ Toplița-veche: la apot. Gerbert's Witwe.
„ Baróth: la comerc. Daniel Ferencz.
„ Murș-Deda: la apot. Czaich Gyula.
„ Reghinul-săcesc: în depositul Karl Fronius, la apoteca Czoppelt și apotecarul Wermecher.
„ Bistrița: în depositul Karl Nussbächer, la comercianții K. Schuster, Albert Schmidt, Joh. Schuller, A. Daday, Franz Kabdebo, J. Nösner și S. Wermecher.
„ Vatra-Dornei: la apot. Fritsch și comerc. Karl Klaus.
„ Dej: la comerc. Nik Ferencz.
„ Caransebeș: la apot. Philipp J. Müller.

Depozite la

apotecarul Oberth în Brașov.
comerc. Karl Fronius în Reghinul-săcesc.
comerciantul Karl Nussbächer în Bistrița.
apotecarul Gottlieb Henrich în Sibiu.
„ Johann Stefanovici în Biserica-albă.

Primul local de export:

Dr. Wilh. Wagner, apotecar în Teaca (Teke).

Venzătorilor li-se trimite la comande mai mici în cutii anumite de 5 chlgr. porto franco. Cutii și pachetare cu 25% rabat. [1925] 8-9

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat s'unt eu impuțernicit Expedez deci ori-și-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerare de fl. 6.60 și anume:

- 6 cuțite fine cu tăiș veritabil englez,
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată,
- 6 linguri de argint patent american,
- 12 lingurițe de argint patent american,
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american,
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american,
- 2 păhare pentru ouă, de argint patent american,
- 6 tave Victoria englezești,
- 2 feșnice frumoase de masă,
- 1 sită pentru ceai,
- 1 lopăciță pentru zahăr pisat.

44 de bucăți la olaltă numai fl. 6.60.

Toate aceste 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea timp de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin aceasta în public, a retrimite banii fără nici o împedecare tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni se nu lasă deci prilejul acesta admirabil și se-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de nuntă și ocaziune

precum și pentru toate gospodăriile mai bune

Se căpeta numai la

[1964] 8-8

A. Hirschberg,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent
Viena, II., Rembrandstrasse 19/7. — Telefon nr. 7114.

Expediția în provinciă se face cu rambursă sau pe lângă anticipația sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Stimate dle! S'unt foarte mulțumit cu garnitura. Vă rog să ma' trimiteți trei garnituri de aceste la adresa cumnatei mele br. Nyáry nasc. Somogyi la Szántó.

Pilis.

Br. Iuliu Nyáry.

Primind expediția s'unt mulțumit. Vă rog încă de o splendidă garnitură de fl. 6.60.

Cluj.

Baronesa Bánffy.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.